

מת (ראשון לציון) 49459-07-25 - מדינת ישראל נ' נחמן סבן

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 49459-07-25 מדינת ישראל נ' סבן(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 305126/2025

לפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

מדינת ישראל ע"י המתמחה ליאור חג'בי

המבקשת

נגד

המשיבים

1. נחמן סבן

2. אליהו אוחנה (עציר) ע"י עו"ד שירן ברגמן

3. שמעון הרוש (עציר) ע"י עו"ד אבו עאמר

החלטה

בעניינם של המשיבים 2 ו-3

לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיבים 2-3 (להלן: "**המשיב 2**" / "**המשיב 3**" או "**המשיבים**") עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדם, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**).

כתב האישום

1. כנגד המשיבים, ביחד עם המשיב 1, הוגש כתב אישום המונה ארבעה אישומים שעניינם ארבע עבירות של **ייבוא דמוי כלי ירייה בצוותא** - עבירה לפי סעיף 16(ב) + 7ט(ב) לחוק כלי היריה תש"ט-1994 (להלן: "**חוק כלי ירייה**"), יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בד בבד הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדם.

2. כעולה מכתב האישום, במהלך שנת 2025, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ועובר ליום 24.5.25, קשרו המשיבים 1-2, לייבא מאיטליה אקדחים שהם דמויי כלי ירייה כהגדרתם בחוק כלי היריה (להלן: "**האקדחים**"), על מנת לסחור בהם בישראל, מבלי שקיבלו רישיון לכך (להלן: "**תכנית הייבוא**").

3. במסגרת תכנית הייבוא ולשם הוצאתה לפועל, שוחחו המשיבים 1 ו-2 וסיכמו ביניהם את פרטי התוכנית ובכלל זה רכישת כרטיסי הטיסה, אופן אריזת האקדחים במזוודות, משקלי המזוודות, שווי האקדחים והעסקאות ועוד. כמו- כן פתח המשיב 1 קבוצה ביישומון וואצאפ

בהשתתפות המשיב 2 ואדם נוסף במסגרתה התכתבו על מיקומים רלוונטיים לטיסות במסגרת תכנית הייבוא.

4. במסגרת תכנית הייבוא הזמין המשיב 1 את כרטיסי הטיסה, למעט כרטיסי טיסת החזור באישום הראשון שהוזמנו על ידי המשיב 2. עוד סוכם, כי המשיב 1 ישלם למשיב 2 סך של 5,000 ₪ ולמשיב 3 ישולם סכום שאינו ידוע במדויק, עבור כל אחד מאירועי הייבוא.

5. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 5.7.25 טסו המשיבים מישראל לרומא כדי לייבא אקדחים וביום 6.7.25 שבו דרך נמל התעופה בן גוריון והביאו עמם ב-4 מזוודות וב-7 תיקי יד, 300 אקדחים, כשהם מפורקים לחלקים.

6. על פי עובדות האישום השני, ביום 9.6.25 טס המשיב 1 לרומא, המשיב 2 ביום 12.6.25 והמשיב 3 ביום 28.6.25 וזאת כדי לייבא אקדחים. ביום 3.7.25 שבו המשיבים והביאו עמם 3 מזוודות ו-6 תיקים מלאים באקדחים, בכמות שאינה ידועה למאשימה, על מנת לסחור בהם. ביום 2.7.25 הגיע המשיב 1 לנמל התעופה, החמיץ במכוון טיסה, ליעד לא ידוע, וזאת על מנת שיוכל לגשת למסועי המזוודות ולסייע למשיבים לשאת את המזוודות והתיקים בהם מצויים האקדחים.

7. על פי עובדות האישום השלישי, במסגרת תכנית הייבוא ולשם הוצאתה לפועל, ביום 1.6.25 טסו המשיבים 1 ו-2 לרומא כדי לייבא אקדחים. ביום 6.6.25 שבו המשיבים 1 ו-2 לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון והביאו עמם מספר מזוודות מלאות באקדחים, בכמות שאינה ידועה למאשימה, על מנת לסחור בהם.

8. על פי עובדות האישום הרביעי, במסגרת תכנית הייבוא ולשם הוצאתה לפועל, ביום 22.5.25 טס המשיב 1 לרומא והמשיב 2 ביום 24.5.25, זאת כדי לייבא אקדחים על מנת לסחור בהם. ביום 27.5.25 שב המשיב 2 לישראל והביא עמו 121 אקדחים על מנת לסחור בהם.

ביום 28.5.25 שב המשיב 1 לישראל והביא איתו אקדחים בכמות שאינה ידועה למאשימה.

טענות הצדדים

9. ב"כ המשיב 3 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וטען לחולשה בעילת המעצר מסוג מסוכנות. לטענת ב"כ המשיב 3 חלקו של המשיב 3 הוא מינורי בפרשה, ובוודאי ביחס למשיב 1. המשיב 3 לא נטל חלק בתכנון והוא צורף לטיסה לנוכח בקשת המשיב 1 מהמשיב 2 להביא עמו אדם נוסף לצורך ייבוא החלקים. בעבירות המיוחסות למשיב 3 אין חזקת מסוכנות סטטוטורית. בנסיבות אלה ביקש ב"כ המשיב 3 להורות על שחרורו של המשיב 3 לחלופת מעצר מרוחקת בעיר קריית גת בפיקוח.

המשיב 3 נעדר עבר פלילי.

10. ב"כ המשיב 2 טען לחולשה בראיות לכאורה ובעילת המעצר.

אשר לראיות לכאורה נטען, כי חוות דעת המומחה שהוגשה בתיק מתייחסת להרכבה ובדיקה של אקדח אחד ועל בסיס זה נקבע, כי כל החלקים מושא כתב האישום מהווים אקדח, כאשר לא נעשתה בדיקה לגבי האקדחים באישומים השני והשלישי. בעבירות סמים, ניתן בהתאם לתקנות לדגום סמים ועל פי הקריטריונים שנקבעו שם לקבוע לגבי כלל הסמים, כי מדובר בסם מסוכן. הוראה דומה לא קיימת לגבי כלי ירייה ולכן אין לקבל את חוות הדעת ביחס לכלל כלי הירייה שבכתב האישום. משכך, יש ראיות לכאורה לאקדח הזנקה אחד בלבד. ב"כ המשיב 2 התייחס לכך, כי אמנם המשיב 2 הודה לגבי אישום נוסף שמדובר בכלי ירייה מאחר שמדובר בכלי דומה אך הדבר אינו מספיק לרף ראיות לכאורה.

אשר לעילת המעצר, נטען כי מדובר בעבירה חדשה ולכן השינוי צריך להיות הדרגתי ושוגה המבקשת בבקשתה למעצר המשיבים עד לתום ההליכים בעניינם.

עוד נטען, כי המשיב 2 נוטל חלק בהליך בבית משפט קהילתי בגין עבירות תעבורה ומשתף פעולה בהליך.

11. ב"כ המבקשת טען, כי נתפסו 300 אקדחים וחוות הדעת דגמה אקדח אחד מתוכם. בשים לב לכך שכל כלי הירי הגיעו ממקור אחד, לא היה צורך לדגום כלי נוסף. מטרת יבוא כלי הירי הייתה למטרת מסחר לנוכח התכנית שרקמו המשיבים 1 ו-2.

דין והכרעה

12. החלטה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המתנהלים נגדו תלויה, כידוע, בקיומם של מספר תנאים מצטברים:

ראשית, יש לבחון קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה הנטענת בכתב האישום.

שנית, יש לבחון האם בנסיבות העניין קמה עילת מעצר.

שלישית, בהינתן תשובה חיובית לשתי השאלות הללו, שומה על בית המשפט, לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה שפגיעתה בחירות הנאשם היא פחותה.

13. המשיב 2 טען הן לעניין קיומן של ראיות לכאורה והן לעוצמת עילת המעצר. המשיב 3 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, טען לחולשה בעוצמת עילת המעצר וביקש להורות על שחרורו לחלופה.

14. משכך, אדון תחילה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של המשיב 2 ולאחר מכן אדון בעילת המעצר ביחס לשני המשיבים.

ראיות לכאורה בעניינו של המשיב 2

עמוד 3

15. כידוע, המבחן לקיומה של ראיה לכאורה הוא, האם "טיבה של הראיה - על רקע מכלול הראיות כולן המצוי בשלב זה - הוא כזה שקיים סיכוי סביר לכך שאותה ראיה תהפוך בסוף ההליך הפלילי לראיה רגילה אשר על פיה, היא לבדה או בהצטרפה לראיות פוטנציאליות אחרות, ניתן יהיה לקבוע כנדרש את אשמתו של הנאשם". (בש"פ 4180/13 פלוני נ' מ"י (מיום 04.07.13) ובש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מ"י (מיום 15.07.96)).

16. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בחומר החקירה ובחנתי את הראיות בכללותן, מצאתי כי לעת הזו, די בקיומן של הראיות שאפרט להלן כדי לגבש את התשתית הראייתית הגולמית שיש בה כדי להצביע על מעורבותו של המשיב 2 במיוחס לו בכתב האישום.

17. המשיב 2 בחקירותיו מיום 9.7.25 ומיום 11.7.25 אישר את תכנית הייבוא שנרקמה בינו לבין המשיב 1, כמפורט בחלק הכללי בכתב האישום. בתוך כך אישר המשיב 2 בחקירתו מיום 9.7.25 את ההתכתבויות ביישומון וואצאפ בינו לבין המשיב 1 לגיבוש תכנית הייבוא של האקדחים והתמורה שהיה אמור לקבל בסך 5,000 ₪ עבור כל "נגלה" (חקירה מיום 9.7.25 שורות 19 ו-147, חקירה מיום 11.7.25 שורה 176) ולמשיב 3 ישולם סכום שאינו ידוע במדויק, אך נמוך מזה שנקבע עבור המשיב 2 (חקירה מיום 11.7.25 שורה 237).

בחקירתו מיום 11.7.25 אישר המשיב 2, כי המשיב 1 מימן את כרטיסי הטיסה ועלויות השהייה באיטליה, למעט כרטיסי טיסת החזור באישום הראשון, שמומנו על ידי המשיב 2. המשיב 2 אישר עוד, כי טס ארבע פעמים לאיטליה, במסגרת תכנית הייבוא.

18. ההתכתבויות ביישומון וואצאפ בין המשיב 1 למשיב 2 ניתן לראות, כי במסגרת תכנית הייבוא אלה סיכמו את רכישת כרטיסי טיסה, פירוק האקדחים, אריזתם במזוודה, חלוקת המשקל במזוודות ומספר המזוודות, שווי האקדחים והעסקאות ועוד (מסמך סה' בעמ' המסומנים ש.מ.30; ש.מ.31; ש.מ.35; ש.מ.39; עמ' 40; עמ' 41; ש.מ.44).

19. עוד עולה מהשיחות בין השניים, כי המשיב 1 הנחה את המשיב 2 כיצד לפעול כדי שייבוא האקדחים לא ייחשף ונתן לו הוראות מפורשות באשר להתנהלותו, ואף ביקש ממנו להדריך את המשיב 3 ולהנחותו באשר להתנהלותו בשדה התעופה (מסמך סה' בעמ' המסומן 34), וכן עדכונים בזמן אמת, לרבות העיכוב של המשיב 2 בטיסת החזרה מאיטליה באישום השני (מסמך שסומן נה').

20. בהתכתבויות בין המשיב 1 למשיב 2 ניתן להיווכח כי ברור למשיבים 1 ו-2, כי מדובר בייבוא שאינו חוקי ולכן המשיב 1 מנחה את המשיב 2 להסתיר את החלקים ואף לעטוף אותם עם "פצפצים" כדי למנוע רעש הברזלים (מסמך שסומן סה' בעמ' המסומן ש.מ.35 ועמ' ש.מ.39). כך למשל המשיב 1 מבהיר למשיב 2, כי אם התיקים יקרעו "יעצרו אותך במקום" והנחה אותו לתדרך אף את המשיב 3. המשיב 1 הבהיר עוד למשיב 2, כי אם האקדחים יתגלו בישראל "זה סלט במקום" (מסמך שסומן סה' בעמ' המסומן ש.מ.35).

21. נוכח כל המפורט, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה התומכות בקיומו של קשר לייבוא.
22. ביחס לאישום הראשון, המשיב 2 הודה בחקירתו מיום 7.7.25, כי רכש 300 אקדחים, כמפורט באישום זה. בחקירתו מיום 9.7.25 הוסיף המשיב 2, כי פירק את האקדחים על מנת להעלותם לטיסה וארז אותם בתיקים ובמזוודות.
- בהתאם להודעתם של עובדי ניטול ואנשי האבטחה בנתב"ג (נגוסה מולו, במרלין גדמו, באביי נגש, זיתוני מוטי ורום לוגסי), בעת הטיפול בכבודה מהטיסה מרומא הבחין אחד העובדים שיש מזוודה שנפלה בבטן המטוס ומכילה כלי נשק. לאחר שבירור העלה שלא אמורה להיות כבודה מבוקרת מסוג אמל"ח הוא דיווח על כך לביטחון ובעקבות כך נעצרו המשיבים.
- על פי דו"פ של רס"ר משלי לינוי אסתר בעקבות המזוודה שהכילה אקדחים נבדקה הכבודה על שם המשיב 2 ונתפסו עוד 3 מזוודות ו- 7 תיקים שהיו רשומים על שמו. מדוה"פ של רס"ר שרעבי בן שגיא עלה שהמשיב 2 אישר שמדובר במזוודות ותיקים השייכים לו.
23. ביחס לאישום השני, מסר המשיב 2 בחקירתו כי טס לאיטליה על מנת להביא אקדחים, כאשר המשיב 1 טס לשם לפניו. לנסיעה זו הצטרף אליו המשיב 3 כדי להביא אקדחים לאחר שהמשיב 1 ביקש ממנו לצרף אדם נוסף. המשיב 2 אישר שהביאו עמם אקדחים בתוך 3 מזוודות ו- 6 תיקים, לאחר שפירק, ארז וחילק אותם בין התיקים והמזוודות לפי משקל.
24. ביחס לאישום השלישי, מסר המשיב 2 בחקירתו מיום 11.7.25 ביחס ל- 121 האקדחים לגבי הוצג לו אישור רכישה באיטליה, כי "אני לא רכשתי. זה תדפיס שאני מקבל. שמים לי את זה במזוודה" (שורות 54-57), וכי הוא הביא אקדחים אלה ארצה. לדבריו, שמו לו את האקדחים במזוודה ואינו זוכר את כמות המזוודות.
25. ביחס לאישום הרביעי אישר המשיב 2 בחקירתו מיום 11.7.25, כי המשיב 1 טס לאיטליה יומיים לפניו, הם נפגשו שם, והמשיב 1 חזר לארץ יומיים אחריו.
26. מחקירות המשיב 2 עלה, כי בכל הפעמים הנסיעה הייתה לאותו מקום ממנו נרכשו האקדחים, וכי הבאתם ארצה נעשתה בחלוקה ל"נגלות" על מנת לחלק את המשקל באופן שלא יעורר חשד בשדה התעופה, אך מדובר באותה תכנית כללית לייבוא אקדחים בכל 4 הטיסות.
27. נוכח כל המפורט, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס עבירה של ייבוא "דמוי כלי ירייה" בצוותא ביחס לכל אחד מהאישומים 1-4.

האם עסקינן באקדחים שהם "דמוי כלי ירייה"?

עמוד 5

28. אשר לשאלה האם האקדחים שנתפסו בתיק זה הם בבחינת דמוי כלי ירייה, מצאתי לסמוך ידי על החלטתה של כב' השופטת אוסטפלד נאוי בעניינו של המשיב 1, ראו הניתוח בסעיפים 32-40 בהחלטתה מיום 27.7.25.

29. ב"כ החשוד 2 טען, כי היה על המבקשת לבצע דגימה של כלל החלקים שנתפסו ולא להסתפק בדגימתו של אקדח אחד מהאישום הראשון. דין הטענה להידחות.

30. המשיב 2 מסר בחקירתו מיום 9.7.25, כי בכל אחת מארבע הפעמים הוא נסע לאותו מקום (שורה 44), וציין כי המילה "נגלות" קשורה במשמעותה להעברת הנשק (בחקירה מיום 9.7.25 שורה 163 ושורה 173). המשיב 2 אישר בחקירתו מיום 11.7.25, כי 121 האקדחים שהביא, כמפורט באישום הרביעי זהים לאלה שנתפסו אצלו באישום הראשון (שורה 56), וכי מדובר בכל אחת מארבע הנסיעות באותם החלקים שנתפסו באישום הראשון ולכן די בכך לשלב זה. מטבע הדברים אין בהחלטה זו למנוע את בירור הטענה בהליך העיקרי.

ההתכתבות בין המשיב 1 למשיב 2 מלמדת על תכנית לייבוא מבלי שאלה עושים כל הבחנה בין החלקים שהובאו בכל נסיעה ולכן יש בכך לתמוך בגרסת המשיב 2, כי בכל הנסיעות מדובר באותם אקדחים שפורקו והובאו ארצה.

31. נוכח כל האמור ניתן לקבוע, כי כלל האקדחים שיובאו במסגרת האישומים 2, 3 ו-4 זהים לאקדחים שיובאו במסגרת האישום הראשון. לנוכח חוות הדעת הקובעת, כי אקדח מהאישום הראשון שנבדק עונה על ההגדרה של "דמוי כלי ירייה" ניתן לקבוע, כי כלל האקדחים שיובאו באישומים 1-4 הינם "דמוי כלי ירייה".

עילת מעצר

32. כמצוות המחוקק על בית המשפט לבחון האם יש בנמצא חלופה שיש בה כדי להשיג את מטרת המעצר בתנאים שפגיעתם בחירותם של המשיבים פחותה.

33. בבש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל (15.1.15) מנה כב' השופט עמית, כתוארו דאז, שלושה מצבי מוצא לבחינת שחרור נאשם לחלופת מעצר:

הראשונה, מצבים בהם לא תיסקון כלל חלופת מעצר.

השנייה, מצב ביניים שבו בית משפט צריך להיעזר בגוף מקצועי על מנת לאמוד באופן מדויק את רמת מסוכנות הנאשם וטיבה של חלופת המעצר המוצעת.

השלישית, כשבית משפט מצליח לתהות על קנקנם של המפקחים ויכול להגיע להחלטה אופרטיבית ללא הסתייעות בשירות המבחן.

34. אין חולק, כי לא מדובר בעבירות לגביהן נקבעה מסוכנות סטטוטורית, כך שיש לבחון האם הנסיבות הקונקרטיות של ביצוע העבירות מקימה עילת מעצר מסוג מסוכנות.

עסקינן בייבוא של 421 אקדחים (אישומים 1 ו- 4) ובכמות נוספת שאינה בידיעת המאשימה (אישומים 2-3). המדובר בעבירות שיש בהן לסכן את שלום הציבור. התיקון לחוק הוא על רקע ריבוי אירועי פשיעה ואלימות המבוצעים באמצעות כלי נשק וכך גם הוחמרה הענישה בהתאם.

משכך, אני קובעת כי העבירות המיוחסות למשיבים מקימות עילת מעצר מסוג מסוכנות.

35. אקדים את המאוחר ואציין, כי ככלל, יש מקום להבחנה מסוימת בין שני המשיבים שבפניי.

36. אשר למשיב 2, עניינו חמור יותר מזה של המשיב 3. המשיב 1 הוא היוזם של התכנית ומי שהיה לגרוף את הרווחים ממכירת האקדחים בעוד המשיב 2 היה אמור לקבל סך של 5,000 ₪ עבור כל "נגלה" של האקדחים שיביא ארצה.

יחד עם זאת, המשיב 2 היה שותף לבניית תכנית הייבוא, שכללה תכנון מתוחכם והתארגנות של מספר עבריינים, טיסה לחו"ל והסתייעות בעובדת בשדה התעופה ברומא. מדובר בייבוא של 421 אקדחים באישומים הראשון והרביעי ובכמות נוספת שאינה ידועה למאשימה באישומים השני והשלישי.

המשיב 2 אמנם נעדר עבר פלילי, אך ביצע את העבירות בתיק זה במהלכו של הליך פלילי המתנהל בעניינו בבית המשפט הקהילתי ויש לזקוף זאת לחובתו.

בעניינו של המשיב 2, נוכח ריבוי העבירות, האופן בו בוצעו, ביצוען במהלך הליך משפטי מתנהל, הודאתו כי עשה כן בשל מצוקה כלכלית בה הוא נתון, כל אלה מקימים, לטעמי, עילת מעצר מסוג מסוכנות.

יחד עם זאת, מדובר במסוכנות שניתן לאיין בחלופה הולמת, כך ששוכנעתי שיש מקום לשקול חלופת מעצר וככל שתוצג כזו היא תבחן בדיון.

37. המשיב 3, נעדר עבר פלילי, צורף לשתי נסיעות על ידי המשיב 2 לאחר שזה נתבקש על ידי המשיב 1 לצרף אדם נוסף כדי לסייע בתוכנית הייבוא. בעוד שהמשיב 2 תכנן יחד עם המשיב 1 את תכנית הייבוא, הרי שלמשיב 3 לא היה כל קשר לכך. המשיב 3 היה מעורב באישום הראשון והשני בלבד. בנסיבות אלה, עניינו של המשיב 3 הוא ברף הנמוך מבין שלושת המשיבים.

בנסיבות אלה, וחרף חומרתן של העבירות המיוחסות למשיב 3, אני סבורה, כי ניתן לבחון האם יש בנמצא חלופה שתאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

המשיב 3 הביא חרטה על מעשיו כבר בחקירתו. הוא נעדר עבר פלילי כאמור.

בדיון שהתקיים ביום 29.7.25 שמעתי את המפקחים שהציע המשיב 2, הוריו של חברו, אשר מכירים

אותו מספר שנים ותיאורו כבן בית במשפחתם. התרשמתי מאוד מהמפקחים ושוכנעתי, כי אלה מסתייגים ממעשיו של המשיב 3, וכי ימלאו את מלאכת הפיקוח כמצוות בית המשפט.

בנסיבות אלה, מצאתי להורות על שחרורו של המשיב 3 לחלופת המעצר שהוצעה.

סוף דבר

38. קבעתי, כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב 2 להוכחת המיוחס לו. עוד קבעתי, כי ניתן לבחון האפשרות לשחרורו של המשיב 2 בחלופת מעצר וזו תיבחן בדיון.

39. **אשר למשיב 3 קבעתי, כי ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות החלופה שהוצגה בפניי ולכן אני מורה על שחרורו בתנאים הבאים:**

א. מעצר בית מלא ומוחלט בבית המקפחים ברחוב המלך עוזיהו 11 בקרית גת.

ב. אני מורה על צו עיכוב יציאה מן הארץ.

המשיב יפקיד דרכונו במזכירות בית המשפט/בתחנת המשטרה. ניתנת ארכה להפקדת הדרכון עד ליום 3.8.25 בשעה 13:00.

להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לביצועו, ימולאו התנאים הבאים:

א. יופקד פיקדון במזומן על סך 10,000 ₪.

ב. המשיב יחתום על התחייבות עצמית על סך 20,000 ₪.

ג. תיחתם ערבות צד ג' על סך 15,000 ₪ על ידי כל אחד מהמפקחים שפרטיהם בפרוטוקול הדיון מיום 29.7.25.

לצורך הסדרת תנאי השחרור שב"ס יאפשר למשיב לערוך עשר שיחות טלפון על חשבון המדינה, לרבות לטלפונים ניידים. ככל שהטלפון הנייד של המשיב מצוי בפיקדון שבבית המעצר, שב"ס יאפשר לו לעיין בספר הטלפונים שבטלפון הנייד המופקד כאמור.

לא יעמוד המשיב 3 בתנאים שנקבעו, יובא לבדק ערבויות בפני שופט תורן ביום 3.8.25 בשעה 10:00.

תיק החקירה מוחזר למבקשת.

ניתנה היום, ו' אב תשפ"ה, 31 יולי 2025, במעמד

עמוד 8

הצדדים.